

Մի՛ ինչ խիթար թէ զՄովսէս բազկացդ ի մէջ զըղուիցես,
Ու ծանիցէ յարտասուացդ և զորովոյդ ոք ըղքեղ։
Քանզի Եփիաս տակաւին չէ մայր։

Եւ այն ինչ կոյսն երջանիկ իքայլ խըրոխաս սիդածեմ
Զայն եղիկին ըզմանուկ ածէր առ հայրն իւր զըժիսնմ
Զհամակ թաթաւեալն յարտօսր մայրական,
Թեւասքօղեալ սուրբ հրեշտակք յերկնից խորանս աստղաւոր
Յերեքսըրբեան ի նուազս հանդէպ էին պարաւոր
Երդին ի քնար յաւիտենական։

«Մի՛ ևս հեծեր զու, Յակովը, յօտար երկրիդ վասրանդի,
«Մի զարտասուս քո խառնել տրդմին յալիս նեղոսի.
«Յորդանան զիւր հուն քեղ յուղի բացցէ։
«Դայ մերձենայ տակաւ օրն, յոր ի հովիտս Եւետեաց
«Գեսեմ տեսցէ զու ազգին, զոր ընդ երկար աստ զերեաց՝
«Թէւ թշնամին նըմա խութս արկցէ։

«Ի կերպարանս հէգ մանկան լրքեալ արկեալ յալիս ջուրց,
«Դա Աինային է ընտրեալ, վրէժ լուծանել հինաւուրց,
«Զոր ի յորձանաց փըրկեաց կոյս տըկար։
«Մահանացուք յաւակնեալ, յաւիտենին ուրացող
«Ի ծունը անկայք. զե որբանդ Խորայելին է փըրկող։
«Փըրկեացէ մանուկն համօրէն զաշխարհ։»

Թարգմ. ի Գաղղիականէ ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՄԱԼԻԱՆԵԱՅՑ.

ՄԻ ՄՈՐ ՄՐՄՈՒՆՁ
ՄԱՆԿԱՆ ՕՐՈՐՈՅԻ ՎԵՐԱՅ.

Երբ մեծնաս, իմաստնանաս, հոգւոյս իմ հատոր,
Փործ առնես դժբախտ ցաւոց կամ փառաց բոլոր՝
Քոյ հայրենեաց մի մոռանար
Թէ վշտերով զու սնար։

Քնացիր բունդ անոյշ հոգւոյս իմ հատոր,
Քրտնաթոր քնքուշ այսէդ ծորեն մի շնորհ,
Ես կտեսնեմ զայն յուսով
Ապագային փառաւոր։

Երբ զարթնուս յառաւօտուն, հոգւոյս իմ հատոր,
Եւ տեսնես արեւու լոյս ցոլած թոր ի թոր,
Աւերբ սփոխն քոյ հանդէպ,
Զոր թշնամոյն սուր մեղ ետ։

Զարգացիր հասակիդ հետ, հոգւոյս իմ հատոր,
Ուշ ու միտք եւ զօրութիւն առ քեզ նոր ի նոր,
Ազգիդ լինիս զու պարծանք
Այս է քո մօր մեծ բաղժանք։

Թէ յիշես եւ մոտածես, հոգւոյս իմ հատոր,
Վըթիմնիդր աւերածոյն կրել քեզ սիրտ նոր,
Կասեմ յայնժամ հայրենեաց
Քեզ դիւցազին եմ ծնած։

Թէ կապիս բոյ մէջքումդ հոգւոյս իմ հատոր,
Սուր բաշաց եւ զայն ի գործ արկցնու յօր ի յօր,
Օրհնեմ յայնժամ ես զԱստուած
Որ նուէր ես Հայրենեաց:

Թէ մանես իմաստոց մէջ ճռգւոյս իմ հատոր,
Կամ լինիս սպառազգէն այր հումկու հզօր,
Եւ բո արին երակաց
Քրտանցդ պէտ թէ թափիս,
Օրհնեալ սրդի հայրենեաց
Յայնժամ ասեմ ծնայ ես:
ՍԵՐՈՎԱՅ ԵՊԻՍԿՈՓԱՅ

Կամ առ պատմուած ուստի ուստի առ

ԳԱՐՈՒՆ.

Դրանք ու պատմուած ուստի ուստի առ
Տըրքե՛զ պատկեր.
Դաշտ եւ արօտ
Կեանք են առեր
Այս առաւօտ.
Պայծառ արփին
Եւ բոյս զետնին
Միմեանց նային,
Առնեն կարօտ:
—
Կանաչ կապերտ
Համատարած'
Նըկարակերտ
Դաշտն է ծածկած.
Որի վերան
Կըշողշողան
Մեխակ, շուշան
Գոյն գոյն ծաղկած:
—
Հընէ խոխոց
Զինչ վրտակին.
Առնէ բողբոջ
Պերմ սարդենին.
Արեւին շող'
Կաթէ նըշող
Բաղմաշողշող
Ի ցող ծաղկին:

Տես, երկրադորձ
Չոյք եղներով
Սկսի իւր գործ
Աւրախ սըրտով,
Սուլէ իւր երգ,
Վարէ իւր հերկ,
Որ արտը մերկ
Նածկէ հունծով:

Չայնը հովուի
Սուր սըրինզին
Կիսառնըւի
Մեղմիկ սիւդին,
Որ իւր թեւով
Շարժէ այն ծալ 4),
Եւ սըփուէ զով
Զըւարթազին:

Տես ամեն տեղ
Հըրմուանք եւ սէր,
Թըռչնոց զեղեղեղ
Եւ զաշնակներ,
Տես, ժիր մըրջիւն
Ցերեկն ողջոյն
Անվրընշին
Ժողվէ սերմեր:

Ծառէ ի ծառ
Անխոնչ մեղուն
Կուտայ դադար
Իւր թեւերուն.
Եւ զեղեցիկ
Նորոգ թըփիկ,
Մուրտն եւ յասմիկ
Նորան են տուն:

Այս բաղցըր բոյր
Եւ տեսք զըւարթ,
Գողտրիկ համբոյր
Ծաղկանց բարդարդ,

(4) Բուսական ժով: